

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 10Sžo/24/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014200913
Dátum vydania rozhodnutia: 19.04.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200913.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD. v právnej veci žalobcu: N. K., Z., právne zastúpeného: JUDr. Maroš Palik, advokát, Muchovo námestie 12, Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2014/22199/KVJ zo dňa 25.03.2014, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2014-104 zo dňa 22.10.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/110/2014-104 zo dňa 22. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom podľa § 250j ods. 2 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2014/22199/KVJ zo dňa 25.03.2014 v spojení s prvostupňovým rozhodnutím Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2013-14/2390/Vim-2 zo dňa 21.01.2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Žalobcovi priznal náhradu trov konania vo výške 70 Eur titulom náhrady súdneho poplatku a 335,99 Eur titulom trov právneho zastúpenia.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že z obsahu súdneho a administratívneho spisu mal súd nesporne za preukázané, že žalobca v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby: „Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave“ na pozemku pare. č. 5970/45, 5970/46, 5970/47 a 5970/48 v katastrálnom území N., ktoré je spojené s kolaudáciou tejto stavby, uplatnil námietky, ktoré sa týkali svetlotechnického posúdenia rodinného domu na Z., zvýšenia nivelety príjazdovej komunikácie Magurská, zmeny stavu podzemných vôd a vyschnutie studne a nesúladu stavby: „Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave“ s platnou územnoplánovacou dokumentáciou. Podaním námietok sa žalobca prihlásil o účastníctvo v predmetnom konaní a stavebný

úrad mu napadnutým rozhodnutím nepriznal postavenie účastníka v predmetnom konaní, pretože užívanie jeho rodinného domu nie je stavbou priamo dotknuté.

Zdôraznil, že otázka účasti v konaní je otázkou procesnou, preto rozhodnutie o nepriznaní účasti v konaní je nepochybne procesným rozhodnutím, ale v zmysle § 248 písm. a) O.s.p. sú zo súdneho preskúmania vylúčené len také rozhodnutia, ktoré sa týkajú vedenia konania a pretože v danom prípade nejde o dané rozhodnutie, nemožno ho vylúčiť z možnosti preskúmania súdom na základe žaloby podľa druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku.

Uviedol, že v preskúmanej veci sú susednými pozemkami pozemky parc. č. 5970/38, 5970/25, 5970/2 a 5970/27 v katastrálnom území N.. Susednou stavbou je nehnuteľnosť na pozemku parc. č. 5678/4, 5678/3 v katastrálnom území N. a žalobca je vlastníkom záhrady na pozemku parc. č. 5677/3 a spoluvlastníkom pozemku parc. č. 5678/1 a stavby na pozemku parc. č. 5678/4 v katastrálnom území N. (výpis z listu vlastníctva č. XXXX a XXXX).

Z uvedeného mal za zrejmé, že žalobca je vlastníkom pozemku parc. č. 5678/4 v katastrálnom území N. a stavby umiestnenej na tomto pozemku, rodinným domom so súpisným č. XX. Poukázal na znenie § 34 ods. 2 stavebného zákona, ktorý hovorí o „susednom pozemku a stavbe“, nie o „susednom pozemku a stavbe na ňom“. V zmysle § 139 ods. 2, písm. d) stavebného zákona mal za to, že stavba vo vlastníctve žalobcu umiestnená na pozemku s parc. č. 5678/4 je „susednou stavbou“, pretože v nej ide o stavbu na takom pozemku, ktorý síce nemá spoločnú hranicu s pozemkom, o ktorý v konaní podľa tohto zákona ide, ale jej užívanie môže byť navrhovanou stavbou dotknuté (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR 1Sžo/10/2007).

Podľa názoru krajského súdu žalovaný správny orgán v správnom konaní nepostupoval náležite v intenciách citovaných právnych noriem, v konaní nepostupoval v súčinnosti so žalobcom ako účastníkom konania, majúc za následok, že v konaní nastala taká vada, ktorá podmieňuje zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

Inštitút súčinnosti je ustanovený na viacerých miestach správneho poriadku (§ 3 ods. 2, § 33 ods. 2, § 56) a vyjadruje vzájomnú jednotu práv a povinností. Účastník správneho konania má nielen právo navrhovať dôkazy, ale na potvrdenie správnosti svojho tvrdenia má súčasne aj povinnosť dôkazy správneho orgánu predkladať, nesplnenie tejto povinnosti má za následok neunesenie jeho dôkaznej povinnosti podmieňujúcej výsledok konania. Správny orgán zabezpečuje zisťovanie skutkových okolností z úradnej povinnosti a postupuje v súlade so správnym poriadkom aj keď účastník správneho orgánu je nečinný a správne orgánu nenavrhuje alebo nepredkladá žiadne dôkazy a k veci samej sa riadnym spôsobom nevyjadruje.

Účastník má právo vyjadrovať sa k podkladom v ktoromkoľvek štádiu konania. Môže sa vyjadriť k jednotlivým dôkazom i k celkovému spôsobu prípravy podkladov, môže sa vyjadriť k otázkam skutkovým i právnym. Zmyslom takto široko koncipovaného oprávnenia je predísť neskorším možným námietkam účastníka, ktoré by mohli viesť k prieťahom v konaní alebo iným komplikáciám. Správny orgán v konaní môže pokračovať, a teda vydať rozhodnutie, ak účastník sa svojho práva na vyjadrenie výslovne vzdá, alebo ostane nečinný. Pokiaľ správny orgán vydal rozhodnutie vo veci samej bez toho, aby umožnil účastníkovi vyjadriť sa pred rozhodnutím, ide o procesné pochybenie správneho orgánu, a teda o takú vadu, ktorá môže mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

Krajský súd v preskúmanej veci prisvedčil námietkam žalobcu, pretože predmetnou stavbou môžu byť priamo dotknuté práva žalobcu súvisiace s užívaním jeho rodinného domu. Pozemok parc. č. 5678/4 v katastrálnom území N., ktorý je zastavaný susednou stavbou žalobcovho rodinného domu so súpisným č. XX spĺňa podmienku susednej stavby, keďže susednými pozemkami sú pozemky parc. č. 5970/38, 5970/25, 5970/2 a 5970/27 v katastrálnom území N.. Susednou stavbou je nehnuteľnosť na pozemku parc. č. 5678/4, 5678/3 v katastrálnom území N. a žalobca je vlastníkom záhrady na pozemku parc. č. 5677/3 a spoluvlastníkom pozemku parc. č. 5678/1 a stavby na pozemku parc. č. 5678/4 v

katastrálnom území N. (výpis z listu vlastníctva č. XXXX a XXXX).

Krajský súd sa tak nestotožnil s tvrdením žalovaného, že v konaní neboli predložené dôkazy o tom, že užívanie žalobcovej stavby je povolenou stavbou priamo dotknuté. Z ust. § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona totiž vyplýva, že povolenou stavbou môžu byť žalobcove práva dotknuté, čo žalobca aj deklaroval v samotnom stavebnom konaní vznesenými námietkami a pripomienkami. Súd prvého stupňa mal za to, že v preskúmvanej veci nestačilo konštatovať, že dotknutosť užívateľských práv žalobcu bola posúdená z hľadiska ochrany, podpory a rozvoja verejného zdravia záväzným stanoviskom Regionálneho úradu verejného zdravotníctva Bratislava č. HŽP/14541/2011 zo dňa 28.09.2011 a potvrdená Úradom verejného zdravotníctva SR listom č. OLP/2522/2012 zo dňa 10.04.2012, z ktorého vyplynulo, že dodatočným povolením zmeny stavby a jej kolaudáciou nedôjde k zmene svetlo-technických podmienok v žalobcovom rodinnom dome. Tento záver žalovaného žalobca neustále spochybňoval v správnom konaní prvotným svetlo-technickým znaleckým posudkom znalca Ing. N. M. zo dňa 02.09.2008, čo bolo aj dôvodom, prečo RÚVZ odmietol pôvodne vydať k stavbe súhlasné stanovisko. Za danej situácie popri sebe existujú dva navzájom si odporujúce znalecké svetlo-technické posudky - znalecký posudok Ing. N. M. zo dňa 02.09.2008 a posudok spoločnosti 3S-PROJEKT, s.r.o., Boldog zo dňa 07.03.2012. Svetlo-technický posudok zo dňa 07.03.2012, v zmysle ktorého vplyv stavby vyhovuje požiadavkám príslušných technických noriem, a teda stavba nezasahuje do svetlo-technických parametrov objektu žalobcu.

V preskúmvanej veci ešte poukázal na skutočnosť, že žalobca dotknutosť na svojich právach preukázal aj znaleckým posudkom č. 195/2012 zo dňa 03.12.2012 vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva ŽU v Žiline na základe uznesenia Okresného súdu Bratislava III v právnej veci o náhradu škody spôsobenej na stavbe navrhovateľa N. proti odporcovi SLOVÁK - SOL spol. s r.o., vedenej na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 34C/83/2000.

Na základe vyššie uvedených skutočností krajský súd konštatoval, že žalovaný vec nesprávne právne posúdil, preto podľa ust. § 250j ods. 2 písm. a) napadnuté rozhodnutia správnych orgánov zrušil a vec vrátil žalovanému správnenému orgánu na ďalšie konanie.

Rozsudok krajského súdu napadol žalovaný včas podaným odvolaním z dôvodu, že s dôvodmi zrušenia rozhodnutia žalovaného nesúhlasí. Žalovaný vyjadril názor, že napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa boli vydané v súlade so zákonom a na základe dostatočne zisteného skutkového stavu a správneho právneho posúdenia, nakoľko na ich vydanie boli splnené všetky zákonné podmienky, t. j. žalobca nespĺňal podmienky pre priznanie postavenia účastníka predmetného konania.

Žalovaný k dôvodom zrušenia rozhodnutí správnych orgánov uviedol, že v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 písm. b) stavebného zákona môžu byť účastníkom predmetného konania osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté, pričom nemusia byť vždy účastníkmi stavebného konania, v danom prípade konania o dodatočnom povolení zmeny stavby spojenej s kolaudáciou, nakoľko z dikcie tohto ustanovenia vyplýva, že tieto osoby môžu byť účastníkmi tohto konania len za predpokladu, ak by ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám mohli byť povolením dodatočnej zmeny predmetnej stavby priamo dotknuté, a teda platí, že vlastníckych práv suseda sa predmetná zmena stavby bude dotýkať najmä vtedy, ak svojím pôdorysom zasahuje do jeho pozemku, alebo ak by svojím objemom ohrozovala budúce využitie susedného stavebného pozemku na stavbu alebo by exhaláciami ohrozovala životné prostredie, dotýkala by sa jeho práv. Z uvedeného dôvodu mal žalovaný za to, že žalobca v danom prípade nespĺňa ani jednu zo zákonných podmienok v zmysle ustanovenia § 59 ods. 1 stavebného zákona na to, aby bol účastníkom predmetného konania.

Podľa snímky z katastrálnej mapy verejne dostupnej na katastrálnom portáli vyplýva, že susednými pozemkami s predmetnou stavbou sú pozemky parc. č. 5970/25, 5970/2, 5970/27 a 5970/38, k. ú. N.,

ktoré sú vo vlastníctve Z. a vo vlastníctve D.. Žalobca je síce vlastníkom pozemku parc. č. 5677/3, k. ú. N. a spoluvlastníkom pozemku parc. č. 5678/1 a stavby na pozemku parc. č. 5678/4, k. ú. N., avšak žalovaný mal za to, že dodatočným povolením zmeny predmetnej stavby nebudú dotknuté jeho vlastnícke alebo iné práva, a preto považuje žalovaný postup stavebného úradu za správny, nakoľko predmetnou zmenou stavby nie je zasiahnuté do vlastníckych práv žalobcu, keďže predmetná stavba nezasahuje na jeho pozemky a taktiež nie je zasiahnuté ani do jeho iných práv, ktoré by mu nejakým spôsobom bránili v užívaní svojich nehnuteľností, a to aj vzhľadom na odstupové vzdialenosti od predmetnej stavby, ako aj na tú skutočnosť, že predmetom tohto konania je posúdenie samotnej zmeny stavby oproti stavebnému povoleniu, a teda jeho námietky týkajúce sa umiestnenia celej stavby vzhľadom na jeho pozemok, nie sú predmetom tohto konania, nakoľko stavebný úrad v predmetnom konaní dodatočne povoľuje len samotnú zmenu, ktorú stavebník zrealizoval v rozpore so stavebným povolením. Čo sa týka námietok žalobcu uvedených v návrhu, ktoré sa týkali toho, že predmetnou zmenou došlo k navýšeniu nivelity, nesprávneho odvedenia dažďových a podpovrchových vôd, tieto nie sú predmetom konania, t. j. konania o dodatočnom povolení zmeny stavby spojenej s kolaudáciou, o tom, či žalobca mal byť účastníkom konania, nakoľko tieto skutočnosti je stavebný úrad povinný posúdiť v konaní týkajúceho sa danej veci.

Žalovaný ďalej uviedol, že predmetom konania, v ktorom sa žalobca domáhal priznania postavenia účastníka konania je dodatočná zmena stavby, nakoľko stavebník zrealizoval predmetnú stavbu v rozpore s právoplatným stavebným povolením, a ktorá je spojená s jej kolaudáciou, to znamená, že v danom prípade nie je možné námietky žalobcu týkajúce sa umiestnenia celej stavby v predmetnom konaní vyhodnotiť ako relevantné. V danom prípade poukázal žalovaný aj na tú skutočnosť, že bolo stavebným úradom Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto vydané rozhodnutie č. ÚKaSP 2013-14/919/Vim-40 zo dňa 05.05.2014 (právoplatné dňa 15.05.2014), ktorým bola dodatočne povolená zmena predmetnej stavby spolu s povolením jej užívania.

Žalovaný sa vzhľadom na uvedené nestotožnil s dôvodmi zrušenia napadnutých rozhodnutí, nakoľko má za to, že na vydanie žalobou napadnutých rozhodnutí boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky, a preto nebol daný zákonný dôvod, ktorý by odôvodňoval, aby žalobcovi bolo priznané postavenie účastníka konania v predmetnom konaní, resp. v odvolacom konaní nebol zistený žiadny zákonný dôvod, ktorý by odôvodňoval zmenu alebo zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia a jeho vrátenie prvostupňovému správne orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Žalovaný mal taktiež za to, že žalobou napadnuté rozhodnutie vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu veci a správneho právneho posúdenia, rozhodnutie je vydané v súlade s ustanovením § 47 Správneho poriadku, je dostatočne odôvodnené a preskúmateľné v celom rozsahu. Z uvedeného dôvodu v plnom rozsahu odkázal na odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil ako nezákonný a vrátil vec krajskému súdu na ďalšie konanie, resp. aby rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu zamietla.

Žalobca sa k odvolaniu vyjadril v podaní zo dňa 19.04.2016, v ktorom uviedol, že plne stotožňuje so záverom krajského súdu. Napadnuté rozhodnutie považuje za správne s tým, že súd vec správne skutkovo a následne právne vyhodnotil.

S tvrdeniami žalovaného uvedenými v odvolaní vyjadril žalobca nesúhlas a označil ich za zavádzajúce a nepravdivé. Predmetom nepovolených zmien na povoľovanej stavbe je napr. aj zvýšenie celej budovy o ďalšie podlažia, čo malo priamy dopad na svetloteknické parametre budovy a zatienenie susednej stavby žalobcu. Zmeny sa týkali parkovacích plôch, s priamym vplyvom na odvodnenie pozemku a pod. Je zrejmé, že užívacie práva žalobcu sú stavbou priamo dotknuté. Podotkol, že podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona účastníkom stavebného konania sú osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté. Zákon teda predpokladá ako postačujúcu podmienku existenciu možnosti, že práva môžu byť dotknuté, nie je vôbec

nevyhnutné preukazovať napr. konkrétnu škodu, ktorá na susednej stavbe vznikla.

Zdôraznil, že na strane žalobcu sú jednoznačne dané zákonné dôvody, pre ktoré je možné považovať ho za účastníka stavebného konania. Postup a rozhodnutie stavebného úradu, v dôsledku ktorých je žalobca takého právneho postavenia pozbavený, kedy je mu znemožnená akákoľvek ďalšia možnosť uplatňovať pripomienky a námietky k dodatočnému povoleniu nelegálnej susednej stavby, je jednoznačne v rozpore so zákonom. Tým nemyslel iba príslušné ustanovenia stavebného zákona upravujúce definíciu účastníkov konania (§ 59 ods. 1 stavebného zákona) ale aj samotné základné princípy správneho konania vo všeobecnosti a osobitne stavebného konania. Mal za to, že žalobou napadnuté rozhodnutie bolo vydané nezákonne, účelovo, s cieľom zbaviť žalobcu možnosti akokoľvek ovplyvniť splnenie jediného cieľa - dodatočnej legalizácie čiernej stavby. Rozhodnutie správneho orgánu nevychádza ani z dostatočne zisteného skutkového stavu ani zo správneho právneho posúdenia veci, a odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu, ktoré takéto nezákonné správne rozhodnutie ruší, možno považovať za správne.

Vzhľadom na vyššie uvedené navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné, pretože napadnutý rozsudok je vo výroku vecne správny; preto ho po preskúmaní opodstatnenosti odvolacích dôvodov postupom podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 19.04.2017 potom, čo deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli a internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk) najmenej päť dní vopred (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve súdy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov preskúmajú zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t. j. najmä s hmotnoprávnymi a procesnými administratívnymi predpismi.

V intenciách ustanovenia § 244 ods. 1 O.s.p. súd preskúma aj zákonnosť postupu správneho orgánu, ktorým sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu, podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený a súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a ukončiť ho vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom prepísané náležitosti, ak sa na takéto konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací primárne v medziach odvolania preskúmal rozsudok, ktorým krajský súd zrušil rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím, ktorým sa rozhodlo o účasti žalobcu vo veci dodatočného povolenia zmeny stavby a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie, a preto odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu a konanie im prechádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného správneho orgánu.

Je nutné zdôrazniť, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp. zn. 6Sžo 84/2007, sp. zn. 6Sžo 98/2008, sp. zn. 1Sžo 33/2008, sp. zn. 2Sžo 5/2009 či sp. zn. 8Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne

predpisy.

V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného, je otázka správneho zistenia rozhodujúcich skutočností a dostatočného rámca podkladov pre naplnenie zásady materiálnej pravdy v ďalšom procese aplikácie hmotného práva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa vo svojom odôvodnení následne obmedzí iba na doplnenie svojich doplnujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody).

Podľa § 59 ods. 1 stavebného zákona, účastníkmi stavebného konania sú:

- a) stavebník,
- b) osoby, ktoré majú vlastnícke alebo iné práva k pozemkom a stavbám na nich vrátane susediacich pozemkov a stavieb, ak ich vlastnícke alebo iné práva k týmto pozemkom a stavbám môžu byť stavebným povolením priamo dotknuté,
- c) ďalšie osoby, ktorým toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu, 1g)
- d) stavebný dozor alebo kvalifikovaná osoba,
- e) projektant v časti, ktorá sa týka projektu stavby.

Podľa § 78 ods. 1 a 2 stavebného zákona, účastníkmi kolaudačného konania sú stavebník, vlastník stavby, ak nie je stavebníkom a vlastník pozemku, na ktorom je stavba umiestnená. Ak stavebný úrad zlučí s kolaudačným konaním konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania aj tí účastníci stavebného konania, ktorých by sa zmena mohla dotýkať.

Podľa § 88a ods. 1 stavebného zákona, ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 stavebného zákona, v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Na konanie o dodatočnom povolení stavby sa primerane vzťahujú ustanovenia § 58 až 66 (§ 88a ods. 7 stavebného zákona).

S konaním o dodatočnom povolení stavby, ktorá je už dokončená, môže stavebný úrad spojiť kolaudačné konanie (§ 88a ods. 9 stavebného zákona).

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BA-OVBP2-2014/22199/KVJ zo dňa 25.03.2014, ktorým po preskúmaní rozhodnutia Mestskej časti

Bratislava - Nové Mesto, č. ÚKaSP-2013-14/2390/Vim-2 zo dňa 21.01.2014 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa“) toto potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol.

Odvolací súd z predloženého spisu súdu prvého stupňa, súčasťou ktorého je aj administratívny spisový materiál, v danej veci zistil, že správny orgán prvého stupňa, rozhodnutím č. ÚKaSP-2013-14/2390/Vim-2 zo dňa 21.01.2014 rozhodol, že žalobca nie je účastníkom konania vo veci dodatočného povolenia zmeny stavby „Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave“, na pozemkoch parc. č. 5970/45, 5970/46, 5970/47, 5970/48, k. ú. N., ktoré je spojené s kolaudáciou tejto stavby dôvodiac, že po preskúmaní podania a priebehu konania dospel k záveru, že žalobca nespĺňa zákonné predpoklady na priznanie práva byť účastníkom konania o dodatočnom povolení zmeny stavby. Zároveň zamietol žalobcom uplatnené námietky, týkajúce sa svetlotechnického posúdenie rodinného domu na Z., zvýšenia nivelety príjazdovej komunikácie Magurská, zmeny stavu podzemných vôd a vyschnutiu studne a nesúladu stavby „Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave“ s platnou územnoplánovacou dokumentáciou.

Na podklade opravného prostriedku žalobcu, žalovaný správny orgán tak ako je uvedené vyššie, prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil a opravný prostriedok žalobcu zamietol. Svoje rozhodnutie odôvodnil argumentáciou, že postup stavebného úradu bol v súlade s príslušnými ustanoveniami stavebného zákona a správneho poriadku, rozhodnutie stavebného úradu tak vychádza z jeho správnej právnej úvahy, preto záver stavebného úradu, že žalobca nie je účastníkom predmetného konania, vyhodnotil za správny.

Krajský súd po preskúmaní žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného dospel k záveru, že žalovaný nesprávne právne vec posúdil, ak žalobcovi nepriznal postavenie účastníka v konaní o dodatočnom povolení zmeny stavby, preto rozhodnutie žalované spolu s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd má za nesporný skutkový stav tak, ako ho v podrobnostiach opísal súd prvého stupňa v preskúmanom rozhodnutí. Odvolací súd po oboznámení sa s pripojeným súdnym a administratívnym spisom musí konštatovať, že v predmetnej veci nebolo možné postupovať inak, ako súhlasit' so závermi prijatými krajským súdom v napadnutom rozhodnutí, že napadnuté rozhodnutie žalovaného nebolo vydané v intenciách príslušných právnych noriem, čím žalovaný zaťažil rozhodnutie takou vadou, ktorá má za následok jeho nezákonnosť. Odvolací súd uvádza, že krajský súd sa posudzovanou vecou dôsledne zaoberal a vyvodil správne skutkové aj právne závery, ktoré náležite aj odôvodnil, a s ktorými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje.

Z pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že prvostupňový správny orgán na podklade rozhodnutia žalovaného č. A/2013/1863/PLJ zo dňa 11.09.2013 podaním - Oznámenie o začatí konania zo dňa 09.10.2013 informoval žalobcu o začatí konania vo veci jeho vylúčenia z konania veci dodatočného povolenia zmeny stavby „Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave“ spojenej s kolaudáciou. Žalobca na doručené oznámenie reagoval podaním zo dňa 23.10.2013, v ktorom uviedol námietky a pripomienky ohľadom svetlotechnického posúdenia rodinného domu Z., zvýšenia nivelety príjazdovej komunikácie Magurská, zmeny stavu podzemných vôd, vyschnutia studne a nesúlade stavby (Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave) s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, čím sa snažil preukázať legitímnosť jeho účasti v predmetnom konaní.

V konaní bolo nutné vychádzať predovšetkým z ustanovení zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (ďalej len „stavebný zákon“) upravujúcich účastníkov stavebného konania, stavebné konanie a stavebné povolenie, kolaudáciu stavieb, konanie o dodatočnom povolení stavby ako aj z ustanovení obsahujúcich vymedzenie niektorých pojmov, ktorých obsah súd prvého stupňa v prejednávanom prípade správne aplikoval.

Vychádzajúc z príslušných ustanovení zákona krajský súd správne ustálil, že žalobca je spoluvlastníkom

pozemku parc. č. 5678/4 v k. ú. N. a stavby na ňom umiestnenej (rodinný dom, súpis. č. XX). Rovnako správne uviedol, že v preskúmvanej veci sú síce susednými pozemkami pozemky parc. č. 5970/38, 5970/25, 5970/2 a 5970/27 v k. ú. N., ale v zmysle ustanovenia § 139 ods. 2 písm. d/ stavebného zákona je stavbu v spoluvlastníctve žalobcu umiestnenú na pozemku parc. č. 5678/4 nutné považovať za susednú stavbu, pretože jej užívanie môže byť priamo dotknuté stavbou - Polyfunkčný bytový dom na N. ulici v Bratislave.

Uvedený vplyv povoľovanej stavby na právo žalobcu v užívaní vlastnej stavby podľa odvolacieho súdu vyplýva už z námietok a pripomienok vznesených žalobcom v správnom konaní, ktoré sú navyše podporené znaleckým posudkom Ing. N. M. zo dňa 02.09.2008 ako aj znaleckým posudkom č. ú. 195/2012 zo dňa 03.12.2012 vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline, z ktorých jednoznačne vyplýva, že dodatočným povolením zmeny stavby a jej kolaudáciou môžu byť priamo dotknuté užívateľské práva žalobcu.

Odvolací súd poznamenáva, že pre posúdenie, či určitá fyzická alebo právnická osoba mala respektíve nemala byť účastníkom stavebného konania je potrebné skúmať, či uskutočnením stavby podľa podmienok stavebného povolenia existuje možnosť ovplyvnenia vlastníckych alebo iných práv k pozemkom a stavbám, nie je potrebné skúmať reálny faktický zásah do týchto práv (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8Sžp/20/2012 zo dňa 13.12.2012). Uvedené sa analogicky uplatní aj v konaní o dodatočnom povolení stavby, ak by sa dodatočné povolenie už vykonaných stavebných práce priamo dotklo vlastníckych alebo iných práv k susedným pozemkom a susedným stavbám.

Zároveň platí, že ak je s kolaudačným konaním spojené konanie o zmene stavby pred dokončením, sú účastníkmi konania okrem osôb uvedených v § 78 ods. 1 stavebného zákona aj účastníci stavebného konania, ktorí by zmenou stavby mohli byť dotknutí. Dotknutie zmenou stavby musí osoba, ktorá sa domáha účasti preukázať (rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžp 3/2013, zo dňa 17.09.2013). Tým, že žalobca náležitým spôsobom preukázal dotknutosť zmenou stavby, osvedčil tak svoju oprávnenosť byť účastníkom konania.

Na základe uvedeného vyhodnotil odvolací súd námietky žalovaného za nedôvodné a predovšetkým nespôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa, najmä vzhľadom na skutočnosť, že odvolanie žalovaného neobsahuje žiadne nové právne relevantné tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli ovplyvniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vyplýva, že žalovaný, ako aj správny orgán prvého stupňa sa náležitým spôsobom nezaoberali otázkou účasti žalobcu v správnom konaní, v odôvodnení svojich rozhodnutí svoje skutkové zistenia a právne závery riadnym spôsobom neodôvodnili.

Vo svetle uvedeného najvyšší súd konštatuje, že krajský súd dospel k správnej závere, keď žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Krajský súd sa podrobne zaoberal všetkými relevantnými námietkami žalobcu a dospel k správnej závere o nesprávnom právnom posúdení veci žalovaným, čím došlo k vydaniu rozhodnutia v rozpore so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c O.s.p. a § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že žalovanému vzhľadom na jeho neúspech v konaní náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky

súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.